

ספורים

לארוחת ערב

לאן נעלים יוסי?

מתקן ובו שתי מגלשות, זוג נדנדות, גליל ריצה וקרוסלה. טובי לא מצאה ילד בעל קוקו ארוך וכפה על הנדנדה השנייה. אולי יוסי נמצא בתוך מגלשת הצנור? לא, המגלשות ריקות. טובי לא ראתה את תלתלי הזזה המפכים של יוסי בשטח המתקנים, והיא הלכה לחפש אותו בין השיחים. גם שם היא לא הצליחה לראות אותו.

"מה קרה?" מירי קראה אליה כשהיא חפשה ועברה ליד החברות המגלגלות והקופצות. "אני לא מוצאת את יוסי."

"יוסי, זה אפ שולך בן השלוש?" שאלה מירי. "כן", טובי היתה מבהלת. יוסי שובב אמתו, והוא כבר נעלם לא פעם... מי יודע היכן הוא עכשו?

"זה לא הילד הזה?" שאלה מירי והצביע על ילד מתוק בעל כפה ופאות שעמד לא הרחק מהן והסתפל על הילדות הקופצות.

"כן, זה הוא!" אבו כבדה ירדה לה מהלב בבת אחת, והיא התחילה לצחק. "מרב בקלה, שכחתי שהוא נראה כן עכשו. רק אתמול היתה החלקה, ואני לא מספיק מפירה אותו במראה החדש", היא הסבירה למירי, ורצה לחבק את האח הקטן שלה, החבוש בכפה, ופאות זפות על שתי לחייו.

ענה חזרה טובי לשבת על הספסל ולהשגיח. החברות שחקו להו בקבל, אבל היא פאן בתפקיד. אולי עוד מעט היא תעלה את הילדים הביתה, ואם אמא תרשה - היא תרד לבדה לשחק עם החברות.

טובי ישבה על הספסל בגנה ושמרה על האחים הקטנים שלה. דיני התינוקת ישבה בטיולון והסתפקה סביב בענין, רחל בת החמש המתינה בתור לנדנדה, ויוסי הגיח בדיוק באותו רגע מתוך מגלשת הצנור. "טובי", הוא קרא ונופף לה לשלום. טובי נופפה בחזרה. כמה שהוא מתוק! היא חשבה בהנאה. בפאות שעשו לו אתמול, הוא נראה ממש ילד אחר!

"טובי", זו היתה מירי החברה מהפחה, "רוצה חבל? שלישית?"

טובי העמידה את העגלה של דיני במקום בטוח שבו היא תוכל לראות את החברות המשחקות, משכה את הגגון כדי שהשמש לא תפריע לקטנה, ולקחה את קצה החבל כדי לגלגל. באותו רגע הגיעו שתי חברות נוספות ובקשו להצטרף למשחק. עכשו טובי יכולה היתה להיות מהקופצות. היא קפצה ושחקה, ופתאום נבהלה: "הי, אני אמורה לשמר על האחים שלי, איפה הם?"

העיפה מבט על העגלה. דיני שבתוכה נראתה מרצה. גם את רחל היא מצאה, מתנדנדת בקל המרץ.

רק את יוסי היא לא ראתה. הלב של טובי החסיר פעימה. יוסי הזה הוא שובב חסר תקנה. לאן הוא נעלם הפעם?

היא זנחה את החבל ואת החברות המשחקות, והתחילה להתרוצץ ברחבי הגנה. הגנה לא גדולה, יש בה בסך הכל